

คดีหมายเลขดำที่ พ ๑๘๖/๒๕๖๐

คดีหมายเลขแดงที่ พ ๒๒๕/๒๕๖๐

ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดระยอง

ป.พ.พ. เหตุฟ้องหย่า มาตรา ๑๕๑๖ (๓) (๔/๒)

พ.ร.บ.จดทะเบียนครอบครัว พ.ศ. ๒๔๗๘ มาตรา ๑๖

จำเลยทุบัติทำร้ายร่างกายโจทก์เป็นประจำ ทั้งยังลากโจทก์ออกไปทำร้ายกลางหมู่บ้านหรือต่อหน้าสาธารณชน มีลักษณะเป็นการประจานโจทก์ โจทก์จำเลยแยกกันอยู่เป็นระยะเวลา ๙ ปีเศษ การที่จำเลยทุบัติทำร้ายโจทก์เป็นประจำนับเป็นเรื่องราวร้ายแรง ทั้งเป็นเหตุที่ไม่อาจอยู่ร่วมกันฉันสามีภริยาได้โดยปกติสุข เมื่อโจทก์จำเลยแยกกันอยู่เป็นเวลาเกินสามปี จึงถือเป็นเหตุฟ้องหย่าตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๕๑๖ (๓) (๔/๒)

โจทก์มีคำขอให้จำเลยไปจดทะเบียนหย่ากับโจทก์ หากจำเลยไม่ปฏิบัติตามขอให้ถือเอาคำพิพากษาแทนการแสดงเจตนาของจำเลย ตามพ.ร.บ.จดทะเบียนครอบครัว พ.ศ. ๒๔๗๘ มาตรา ๑๖ บัญญัติให้ผู้มีส่วนได้เสียเพียงแต่ยื่นสำเนาคำพิพากษาอันถึงที่สุดที่รับรองว่าถูกต้องแล้วต่อนายทะเบียนและขอให้นายทะเบียนบันทึกการหย่าไว้เท่านั้น คู่สมรสไม่จำเป็นต้องไปแสดงเจตนาของจดทะเบียนหย่าต่อนายทะเบียนอีก จึงไม่จำเป็นต้องมีคำพิพากษาในส่วนนี้

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยหย่าขาดจากการเป็นสามีภริยากับโจทก์ ให้โจทก์เป็นผู้ใช้อำนาจปกครองเด็กชายพีรวีส ผู้เยาว์แต่เพียงผู้เดียว

จำเลยขาดนัดยื่นคำให้การ

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยในประเด็นแรกว่า โจทก์มีอำนาจฟ้องหย่าโดยอาศัยเหตุหย่าตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๑๖ (๓)(๔/๒) หรือไม่ เห็นว่า จำเลยมีพฤติกรรมชอบดื่มสุราเที่ยวกลางคืน ชอบหาเรื่องทะเลาะวิวาทกับบุคคลอื่นและโจทก์เป็นประจำ ทั้งยังทุบัติทำร้ายร่างกายโจทก์ทำร้ายมารดา และทำร้ายน้องชายตนเอง ช่มชู้เอาชีวิต ทั้งยังลากโจทก์ออกไปทำร้ายกลางหมู่บ้านหรือต่อหน้าสาธารณชน มีลักษณะเป็นการประจานโจทก์ โจทก์จำเลยแยกกันอยู่เป็นระยะเวลา ๙ ปีเศษ การที่จำเลยทุบัติทำร้ายโจทก์เป็นประจำนับเป็นเรื่องราวร้ายแรง ทั้งเป็นเหตุที่ไม่อาจอยู่ร่วมกันฉันสามีภริยาได้โดยปกติสุข เมื่อโจทก์จำเลยแยกกันอยู่เป็นเวลาเกินสามปี จึงถือเป็นเหตุฟ้องหย่าตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๑๖ (๓) (๔/๒)

ประเด็นต้องวินิจฉัยประการที่สองว่า สมควรถอนอำนาจปกครองผู้เยาว์ของจำเลย หรือไม่ เห็นว่า โจทก์และจำเลยมีบุตรด้วยกัน ๑ คน คือเด็กชายพีรวีส จำเลยไล่โจทก์ออกจากบ้าน โจทก์จึงไปอาศัยอยู่กับมารดา โดยขณะนั้นผู้เยาว์มีอายุได้เพียง ๑ เดือนเศษ จากนั้นประมาณ ๗ เดือน จำเลยนำบุตรไปฝากให้ญาติเลี้ยงดู ซึ่งญาติของจำเลยคนดังกล่าวป่วยเป็นโรคซึมเศร้ามีอาการทางประสาท ได้ทำร้ายผู้เยาว์ โจทก์จึงมารับผู้เยาว์ไปเลี้ยงดู ปัจจุบันผู้เยาว์อายุ ๘ ปีเศษ จำเลยไม่เคยติดต่อหาโจทก์และไม่ให้การอุปการะส่งเสียเลี้ยงดูบุตรผู้เยาว์ จำเลยทอดทิ้งผู้เยาว์ซึ่งเป็นบุตรให้อยู่ในความปกครองของโจทก์ ไม่

ช่วยเหลืออุปการะเลี้ยงดู เป็นการละเลยต่อหน้าที่ซึ่งบิดาจะพึงมีต่อบุตร ถือว่าใช้อำนาจปกครองไม่ชอบ เพื่อความผาสุกและประโยชน์ของผู้เยาว์ต่อไปในอนาคต สมควรถอนอำนาจปกครองผู้เยาว์ของจำเลยโดยให้โจทก์เป็นผู้ใช้อำนาจปกครองผู้เยาว์แต่เพียงผู้เดียว ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๒๐

ประเด็นต้องวินิจฉัยประการสุดท้ายว่า ศาลต้องมีคำพิพากษาว่าหากจำเลยไม่ปฏิบัติตาม ขอให้ถือเอาคำพิพากษาแทนการแสดงเจตนาของจำเลยหรือไม่ เห็นว่า โจทก์มีคำขอให้จำเลยไปจดทะเบียนหย่ากับโจทก์ หากจำเลยไม่ปฏิบัติตามขอให้ถือเอาคำพิพากษาแทนการแสดงเจตนาของจำเลยนั้น พระราชบัญญัติจดทะเบียนครอบครัว พ.ศ. ๒๔๗๘ มาตรา ๑๖ บัญญัติให้ผู้มีส่วนได้เสียเพียงแต่ยื่นสำเนา คำพิพากษาอันถึงที่สุดที่รับรองว่าถูกต้องแล้วต่อนายทะเบียนและขอให้นายทะเบียนบันทึกการหย่าไว้เท่านั้น คู่สมรสไม่จำเป็นต้องไปแสดงเจตนาของจดทะเบียนหย่าต่อนายทะเบียนอีก จึงไม่จำเป็นต้องมีคำพิพากษาในส่วนนี้

ศาลพิพากษาว่า ให้โจทก์และจำเลยหย่าขาดจากกัน ให้ถอนอำนาจปกครองของจำเลย ที่มีต่อเด็กชายพีรวัส บุตรผู้เยาว์ ให้โจทก์เป็นผู้ใช้อำนาจปกครองบุตรผู้เยาว์แต่เพียงผู้เดียว ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก/

นายโอกาส ดิงาม - ย่อ
นายนเรศน์ คูวิจิตรสุวรรณ - ตรวจ

คดีหมายเลขดำที่ พ ๑๘๕/๒๕๖๐

คดีหมายเลขแดงที่ พ ๒๒๔/๒๕๖๐

ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดระยอง

ป.พ.พ. เหตุฟ้องหย่า มาตรา ๑๕๑๖ (๔/๒)

โจทก์จำเลยอยู่จดทะเบียนสมรสกัน ต่อมาโจทก์และจำเลยตกลงลงสมัครใจแยกกันอยู่ ไม่หวนกลับมาใช้ชีวิตคู่ ซึ่งเป็นระยะเวลา ๙ ปีเศษแล้ว พฤติการณ์จึงเป็นเรื่องโจทก์และจำเลยสมัครใจ แยกกันอยู่ เพราะเหตุที่ไม่อาจอยู่ร่วมกันฉันสามีภริยาได้โดยปกติสุข เมื่อโจทก์และจำเลยแยกกันอยู่เป็น เวลาเกินสามปี ถือเป็นเหตุฟ้องหย่า ตามป.พ.พ. มาตรา ๑๕๑๖ (๔/๒)

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยหย่าขาดจากการเป็นสามีภริยากับโจทก์
จำเลยขาดนี้ยื่นคำให้การ

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยในประเด็นแรกว่า โจทก์มีอำนาจฟ้องหย่าโดยอาศัยเหตุหย่าตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๑๖ (๔/๒) หรือไม่ เห็นว่า โจทก์จดทะเบียนสมรสกับจำเลย โจทก์จำเลยตกลงสมัครใจแยกกันอยู่ ไม่คิดหวนกลับมาใช้ชีวิตคู่เป็นสามีภริยากันอีกต่อไป นับถึงปัจจุบัน เป็นระยะเวลา ๙ ปีเศษแล้ว พฤติการณ์จึงเป็นเรื่องโจทก์และจำเลยสมัครใจแยกกันอยู่เพราะเหตุที่ไม่อาจ อยู่ร่วมกันฉันสามีภริยาได้โดยปกติสุข เมื่อโจทก์และจำเลยแยกกันอยู่เป็นเวลาเกินสามปี โจทก์จึงมีสิทธิ ฟ้องหย่าจำเลย ได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๑๕๑๖ (๔/๒)

ศาลพิพากษาบังคับให้จำเลยหย่าขาดจากโจทก์ ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ/

นายพงศ์พันธ์ ชื่นศิริกาญจน์ - ย่อ

นายนเรศน์ คูวิจิตรสุวรรณ - ตรวจ

คดีหมายเลขดำที่ พ ๑๙๐/๒๕๖๐

คดีหมายเลขแดงที่ พ ๒๒๖/๒๕๖๐

ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดระยอง

ป.พ.พ. เหตุฟ้องหย่า มาตรา ๑๕๑๖ (๒) (ก)

ป.พ.พ. เหตุขออำนาจปกครองบุตร มาตรา ๑๕๘๒ วรรคหนึ่ง

การที่โจทก์จำเลยอยู่กินฉันสามีภริยา มีบุตรด้วยกัน ๒ คน คือ นางสาว น อายุ ๑๙ ปี เศษ และเด็กชาย ส. อายุ ๑๑ ปี เศษ ผู้เยาว์ ภายหลังมีบุตรด้วยกันจำเลยมีพฤติกรรมเปลี่ยนไปเสพและจำหน่ายยาเสพติดให้โทษ ไม่สนใจโจทก์และบุตรผู้เยาว์ พฤติการณ์การกระทำของจำเลยเป็นการประพฤดิชั่ว ทำให้โจทก์ได้รับความอับอายขายหน้าอย่างร้ายแรง ถือเป็นเหตุฟ้องหย่าตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๕๑๖ (๒) (ก)

โจทก์ขอให้ตนมีอำนาจปกครองบุตรแต่เพียงผู้เดียวเนื่องจากจำเลยทอดทิ้งบุตรผู้เยาว์ และมีพฤติกรรมยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด การกระทำของจำเลยเป็นการประพฤดิชั่วร้าย จึงไม่สมควรเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองผู้เยาว์ เห็นควรถอนอำนาจปกครองบุตรผู้เยาว์ของจำเลย ตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๕๘๒ วรรคหนึ่ง โดยให้โจทก์เป็นผู้ใช้อำนาจปกครองบุตรผู้เยาว์แต่เพียงผู้เดียว

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยหย่าขาดจากการเป็นสามีภริยากับโจทก์ ให้โจทก์เป็นผู้ใช้อำนาจปกครองนางสาวนพวรรณ และเด็กชายสิทธิเดช บุตรผู้เยาว์แต่เพียงผู้เดียว

จำเลยขาดนัดยื่นคำให้การ จึงให้สืบพยานหลักฐานโจทก์ไปฝ่ายเดียว ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๙๘ ทวิ วรรคสอง ประกอบพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๖

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยในประเด็นแรกว่า โจทก์มีอำนาจฟ้องหย่าโดยอาศัยเหตุหย่าตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๑๖ (๒) (ก) หรือไม่ เห็นว่า โจทก์จดทะเบียนสมรสกับจำเลย มีบุตรด้วยกัน ๒ คน คือนางสาวนพวรรณ อายุ 19 ปีเศษ และเด็กชายสิทธิเดช อายุ 11 ปีผู้เยาว์ ภายหลังโจทก์จำเลยมีบุตรด้วยกัน จำเลยมีพฤติกรรมเปลี่ยนไปเสพยาเสพติดให้โทษ ไม่สนใจโจทก์และบุตรผู้เยาว์ ทอดทิ้งให้โจทก์เลี้ยงดูบุตรผู้เยาว์ลำพังเรื่อยมา ทั้งมีพฤติกรรมจำหน่ายยาเสพติดให้โทษ ต้องโทษจำคุกเกี่ยวกับคดียาเสพติดให้โทษหลายคดี พฤติการณ์ของจำเลยเป็นการประพฤดิชั่ว ทำให้โจทก์ได้รับความอับอายขายหน้าอย่างร้ายแรง ถือเป็นเหตุฟ้องหย่าตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๑๖ (๒) (ก)

ประเด็นต้องวินิจฉัยประการที่สองว่า สมควรถอนอำนาจปกครองผู้เยาว์ของจำเลย หรือไม่ เห็นว่า การที่จำเลยทอดทิ้งผู้เยาว์ซึ่งเป็นบุตรให้อยู่ในความปกครองของโจทก์ จำเลยประพฤดิชั่วร้าย จึงไม่สมควรเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองผู้เยาว์ เห็นควรถอนอำนาจปกครองบุตรผู้เยาว์ของจำเลย ตาม

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๘๒ วรรคหนึ่ง โดยให้โจทก์เป็นผู้ใช้อำนาจปกครองบุตรผู้เยาว์แต่เพียงผู้เดียว

พิพากษาให้โจทก์และจำเลยหย่าขาดจากกัน ให้ถอนอำนาจปกครองของจำเลยที่มีต่อ นางสาวนพวรรณ อิสมาแอล และเด็กชายสิทธิเดช อิสมาแอล บุตรผู้เยาว์ ให้โจทก์เป็นผู้ใช้อำนาจปกครองบุตรผู้เยาว์แต่เพียงผู้เดียว ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก/

นายพงศ์พันธ์ ชื่นศิริกาญจน์ - ย่อ
นายนเรศน์ คูวิจิตรสุวรรณ - ตรวจ

คดีหมายเลขดำที่ พ ๑๙๔/๒๕๖๐

คดีหมายเลขแดงที่ พ ๒๓๐/๒๕๖๐

ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดระยอง

ป.พ.พ. เจ้าของรวม มาตรา ๑๓๖๓

โจทก์และจำเลยตกลงจดทะเบียนหย่าขาดจากกัน และทำบันทึกแนบท้ายทะเบียนหย่า โดยจำเลยตกลงเป็นผู้ชำระหนี้เงินกู้ที่จำเลยนำสินสมรสที่ดินโฉนด พร้อมสิ่งปลูกสร้าง จดทะเบียนจำนองไว้เป็นประกันการกู้ยืมเงินกับธนาคาร อ. หากชำระครบถ้วนให้เป็นกรรมสิทธิ์ร่วมกันของโจทก์และจำเลย ภายหลังจากจดทะเบียนหย่าจำเลยไม่ปฏิบัติตามสัญญาจนเป็นเหตุให้ธนาคาร อ. ติดตามทวงถามและปรับดอกเบี้ยในอัตราสูงสุดกรณีผิดเงื่อนไข และโจทก์ได้ชำระหนี้ให้ธนาคาร อ. แทนจำเลย จำเลยมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามสัญญา การที่จำเลยไม่ปฏิบัติตามบันทึกท้ายทะเบียนหย่า จึงตกเป็นผู้ผิดนัด แม้โจทก์และจำเลยได้ตกลงกันว่าเมื่อมีการไถ่ถอนจำนองแล้วให้ตกเป็นกรรมสิทธิ์ร่วมกัน แต่เนื่องจากจำเลยมิได้ปฏิบัติตามสัญญา เมื่อโจทก์ชำระหนี้ธนาคารจนครบถ้วนแทนจำเลย จำเลยมีหน้าที่ต้องชำระเงินดังกล่าวคืนแก่โจทก์ แต่ไม่ชำระคืน การที่โจทก์ขอให้ที่ดินในส่วนของจำเลย ตกได้แก่โจทก์ย่อมเป็นการขอแบ่งทรัพย์สินซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์ร่วมกัน ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๓๖๓ จำเลยมิได้ให้การต่อสู้ ย่อมรับฟังได้ตามฟ้องโจทก์ แต่เมื่อที่ดินในส่วนของจำเลยตกได้แก่โจทก์แล้ว การที่จะให้จำเลยชำระหนี้เงินดังกล่าวแทนโจทก์อีกย่อมเป็นการซ้ำซ้อนและไม่เป็นธรรม โจทก์ไม่มีสิทธิเรียกร้องเงินดังกล่าวอีก

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยรับผิดชอบตามบันทึกแนบท้ายทะเบียนหย่า และให้จำเลยชำระหนี้คืนโจทก์ตามใบเสร็จรับเงินที่โจทก์จ่ายแก่ธนาคารแทนจำเลยไปพร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะครบถ้วน แต่หากจำเลยไม่ชำระหนี้เงินกู้คืนโจทก์และโจทก์ได้ชำระหนี้แก่ธนาคาร แทนจำเลยไปจนครบถ้วนตามสัญญากู้ยืมเงิน ให้ถือเอาคำพิพากษาแทนการแสดงเจตนาของจำเลย ให้ธนาคารอาคารสงเคราะห์ (ผู้ให้กู้) รับการไถ่ถอนทรัพย์สินจำนองและโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๐๗๙๓ ตำบลขามคู่อำเภอนิคมนพัฒนา จังหวัดระยอง พร้อมสิ่งปลูกสร้างบนที่ดินแปลงดังกล่าวให้แก่โจทก์เพียงฝ่ายเดียว

จำเลยขาดนัดยื่นคำให้การ

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยในประเด็นว่า จำเลยต้องรับผิดชอบตามสัญญาหย่า หรือไม่ เพียงใด เห็นว่า โจทก์และจำเลยตกลงจดทะเบียนหย่าขาดจากกัน และทำบันทึกแนบท้ายทะเบียนหย่า จำเลยตกลงส่งเสียค่าเลี้ยงดูบุตรซึ่งพักอาศัยอยู่กับโจทก์เป็นรายเดือนๆละ ๑๕,๐๐๐ บาท เริ่มงวดแรกในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ เป็นต้นไปจนกว่าจะบรรลุนิติภาวะ จำเลยตกลงเป็นผู้ชำระหนี้เงินกู้ที่จำเลยนำสินสมรสที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๐๗๙๓ ตำบลขามคู่อำเภอนิคมนพัฒนา จังหวัดระยอง พร้อมสิ่งปลูกสร้าง จดทะเบียนจำนองไว้เป็นประกันการกู้ยืมเงินกับธนาคารอาคารสงเคราะห์ มีกำหนดผ่อนชำระเดือนละ ๑๐,๐๐๐ บาท หากชำระครบถ้วนให้เป็นกรรมสิทธิ์ร่วมกันของโจทก์และจำเลย ภายหลังจากจดทะเบียน

หย่าจำเลยไม่ปฏิบัติตามสัญญาจนเป็นเหตุให้ธนาคารอาคารสงเคราะห์ติดตามทวงถามและปรับดอกเบี้ยเน อัตราสูงสุดกรณีผิดเงื่อนไข และโจทก์ได้ชำระหนี้ให้ธนาคารอาคารสงเคราะห์แทนจำเลย จำเลยมีหน้าที่ต้อง ปฏิบัติตามสัญญา การที่จำเลยไม่ปฏิบัติตามบันทึกท้ายทะเบียนหย่า จึงตกเป็นผู้ผิดนัดต้องรับผิดตามฟ้อง โจทก์ ในส่วนเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ในที่ดิน แม้โจทก์และจำเลยได้ตกลงกันว่าเมื่อมีการไถ่ถอนจำนองแล้วให้ตก เป็นกรรมสิทธิ์ร่วมกัน แต่เนื่องจากจำเลยมิได้ปฏิบัติตามสัญญา หากโจทก์ชำระหนี้ธนาคารจนครบถ้วน จำเลยมีหน้าที่ต้องชำระเงินดังกล่าวคืนแก่โจทก์ แต่หากไม่ชำระคืน การที่โจทก์ขอให้ที่ดินในส่วนของจำเลย ตกได้แก่โจทก์ย่อมเป็นการขอแบ่งทรัพย์สินซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์ร่วมกัน ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๓๖๓ จำเลยมิได้ให้การต่อสู้ ย่อมรับฟังได้ตามฟ้องโจทก์ แต่เมื่อที่ดินในส่วนของจำเลยตกได้แก่ โจทก์แล้วในจำเลยชำระหนี้เงินดังกล่าวแทนโจทก์ย่อมเป็นการชำระหนี้และเป็นธรรม

ศาลพิพากษาว่า ให้จำเลยชำระเงิน จำนวน ๖๐๓,๕๘๕.๖๔ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ และชำระ ค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรในอัตราเดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าบุตรผู้เยาว์จะ บรรลุนิติภาวะ พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ในจำนวนเงินที่ค้างชำระนับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ ให้จำเลยชำระเงินคืนโจทก์ตามใบเสร็จรับเงินที่โจทก์จ่ายแก่ธนาคารแทน จำเลยไปพร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะครบถ้วน แต่หากจำเลยไม่ ชำระหนี้ก็คืนโจทก์และโจทก์ได้ชำระเงินแก่ธนาคาร แทนจำเลยไปจนครบถ้วนตามสัญญากู้ยืมเงิน ให้ถือเอา คำพิพากษาแทนการแสดงเจตนาของจำเลยโอนที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๐๗๙๓ ตำบลมะขามคู่ อำเภอนิคม พัฒนา จังหวัดระยอง พร้อมสิ่งปลูกสร้างในส่วนของจำเลยให้โจทก์และโจทก์ไม่มีสิทธิเรียกร้องในจำนวน เงินตามใบเสร็จรับเงินดังกล่าวอีก ให้ธนาคารอาคารสงเคราะห์ (ผู้ให้กู้) รับการไถ่ถอนทรัพย์สินจำนองบนที่ดิน และสิ่งปลูกสร้างดังกล่าว./

นายโอกาส ดิงาม - ย่อ
นายศุภกัญชย เอมอ่อน - ตรวจ

คดีหมายเลขดำที่ พ ๓/๒๕๖๑
คดีหมายเลขแดงที่ พ ๑๓๕/๒๕๖๑

ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดระยอง

ป.พ.พ. ดอกเบ็ยระหว่างผิดนัด, ค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตร, มาตรา ๒๒๔, ๑๕๙๘/๓๙ วรรคหนึ่ง

เมื่อโจทก์และจำเลยทำสัญญายอมจ่ายค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตร จึงผูกพันคู่สัญญาให้ต้องปฏิบัติตาม หากจำเลยต้องการให้ศาลสั่งแก้ไขในเรื่องค่าอุปการะเลี้ยงดูโดยให้ลดค่าอุปการะเลี้ยงดูตามสัญญานั้น จำเลยต้องนำพยานหลักฐานมาแสดงว่าพฤติการณ์รายได้หรือฐานะของจำเลยได้เปลี่ยนแปลงไป

เงินค่าอุปการะเลี้ยงดูที่โจทก์เรียกร้องเป็นหนี้ค้างชำระตามสัญญา ไม่ใช่หนี้จะพึงชำระในอนาคตจึงไม่มีเหตุให้เพิกถอนหรือลดลงตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๕๙๘/๓๙ วรรคหนึ่ง เมื่อเป็นหนี้เงินจำเลยต้องรับผิดชอบชำระดอกเบี้ยในระหว่างผิดนัด ตาม ป.พ.พ. มาตรา ๒๒๔

โจทก์ฟ้องและแก้ไขคำฟ้องขอให้บังคับจำเลยชำระเงิน ๗๒,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันฟ้องไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ และให้จำเลยชำระเงินค่าอุปการะเลี้ยงดูเด็กชายสิรภพ เดือนละ ๑๘,๐๐๐ บาท นับแต่เดือนมกราคม ๒๕๖๑ เป็นต้นไปจนกว่าเด็กชายสิรภพจะอายุครบ ๒๐ ปีบริบูรณ์

จำเลยให้การและแก้ไขคำให้การ ขอให้ศาลพิพากษาไปตามคำให้การของจำเลย

คดีมีประเด็นข้อพิพาทที่ต้องวินิจฉัยว่า จำเลยต้องรับผิดชอบชำระค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรเท่าใด เห็นว่า เมื่อโจทก์และจำเลยทำสัญญายอมจ่ายค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตร จึงผูกพันคู่สัญญาให้ต้องปฏิบัติตาม หากจำเลยต้องการให้ศาลสั่งแก้ไขในเรื่องค่าอุปการะเลี้ยงดู โดยให้ลดค่าอุปการะเลี้ยงดูตามสัญญา จำเลยต้องนำพยานหลักฐานมาแสดงว่าพฤติการณ์รายได้หรือฐานะของจำเลยได้เปลี่ยนแปลงไป ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๙๘/๓๙ วรรคหนึ่ง เมื่อปรากฏว่าขณะทำสัญญาจำเลยยังคงรับภาระผ่อนชำระหนี้ค่าที่ดิน ๒ แปลง รวมเป็นเงินประมาณ ๑๘,๐๐๐ บาท และค่าใช้จ่ายประจำวันของจำเลยเป็นเงินประมาณ ๑๐,๐๐๐ บาท ตลอดจนค่าเช่าบ้านเดือนละ ๕,๐๐๐ บาท และยังได้รับความจากมารดาจำเลยว่าเดิมบุตรสาวส่งเงินค่าอุปการะเลี้ยงดูมารดาจำเลย จนกระทั่งหลังจากที่โจทก์แยกทางกับจำเลยแล้ว จำเลยโอนเงินค่าอุปการะเลี้ยงดูให้เดือนละ ๕,๐๐๐ บาท หากจำเลยต้องชำระค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรอีกเดือนละ ๑๘,๐๐๐ บาทตามสัญญาอาจทำให้จำเลยเกิดปัญหาด้านการเงินได้ในที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับรายได้สุทธิของจำเลย ประกอบกับเมื่อพิจารณาความจำเป็นทางการเงินของบุตรผู้เยาว์ อายุ และระดับการศึกษาของบุตรผู้เยาว์ กรณีจึง

เห็นสมควรลดจำนวนค่าอุปการะเลี้ยงดู โดยให้จำเลยชำระค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรเดือนละ ๑๓,๐๐๐ บาท นับแต่เดือนมกราคม ๒๕๖๑ เป็นต้นไป จนกว่าบุตรผู้เยาว์จะบรรลุนิติภาวะ สำหรับเงินค่าอุปการะเลี้ยงดูจำนวน ๗๒,๐๐๐ บาท ที่โจทก์เรียกร้องเป็นหนี้ค้างชำระตามสัญญา ไม่ใช่หนี้จะพึงชำระในอนาคต ไม่มีเหตุให้เพิกถอนหรือลดลง ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๙๘/๓๙ วรรคหนึ่ง เมื่อเป็นหนี้เงินจำเลยจึงต้องรับผิดชอบดอกเบี้ยในระหว่างผิดนัด ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๒๔

พิพากษาให้จำเลยชำระเงิน ๗๒,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันฟ้อง (ฟ้องวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๑) เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ และให้จำเลยจ่ายค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรเป็นรายเดือน เดือนละ ๑๓,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้อง เป็นต้นไปจนกว่าจะบรรลุนิติภาวะ กับให้จำเลยใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความ ๓,๐๐๐ บาท ส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีให้เป็นพับ ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก./

นายสุภาพ คิดอ่าน - ย่อ

นายนเรศน์ คุวิจิตรสุวรรณ - ตรวจ

ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดระยอง

ป.พ.พ. บุตรชอบด้วยกฎหมาย มาตรา ๑๕๓๖

ป.วิ.พ. อำนาจฟ้อง, ข้อกฎหมายเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน, มาตรา ๕๕, ๑๔๒ (๕)

แม้ตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๕๓๖ จะได้บัญญัติว่า เด็กเกิดแต่หญิงขณะเป็นภริยาชายหรือภายในสามร้อยสิบวันนับแต่วันที่การสมรสสิ้นสุดลง ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของชายผู้เป็นสามีหรือเคยเป็นสามี แต่ข้อสันนิษฐานดังกล่าวมิได้เป็นข้อสันนิษฐานเด็ดขาด เมื่อไม่ปรากฏข้อเท็จจริงใดยืนยันว่าโจทก์เป็นบิดาของจำเลยที่ ๒ หรือจำเลยทั้งสองโต้แย้งว่าโจทก์เป็นบิดาของจำเลยที่ ๒ สิทธิของโจทก์จึงยังมิได้ถูกโต้แย้ง ตาม ป.วิ.พ. มาตรา ๕๕ ปัญหาเรื่องอำนาจฟ้องเป็นปัญหาเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชนศาลยกขึ้นวินิจฉัยเองได้ ตาม ป.วิ.พ. มาตรา ๑๔๒ (๕) โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง

โจทก์ฟ้องขอให้พิพากษาว่าจำเลยที่ ๒ ไม่ใช่บุตรชอบด้วยกฎหมายของโจทก์

จำเลยทั้งสองขาดนัดยื่นคำให้การ

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยว่า โจทก์มีอำนาจฟ้องหรือไม่ เห็นว่า แม้คดีจะได้ความว่าขณะจำเลยที่ ๒ เกิดโจทก์และจำเลยที่ ๑ ยังมีได้จดทะเบียนหย่า แต่โจทก์ก็เบิกความยืนยันว่าได้แยกกันอยู่ตั้งแต่เดือนธันวาคม ๒๕๕๘ และจำเลยที่ ๑ ไปคบหากับนายชัชพิภูมิ ทั้งยังปรากฏข้อเท็จจริงว่าในทะเบียนคนเกิดระบุว่านายชัชพิภูมิเป็นบิดาของจำเลยที่ ๒ จึงไม่ปรากฏข้อเท็จจริงใดๆที่จะยืนยันว่าโจทก์เป็นบิดาของจำเลยที่ ๒ ทั้งไม่ปรากฏว่าจำเลยทั้งสองมีการโต้แย้งสิทธิ์เกี่ยวกับความเป็นบิดาของจำเลยที่ ๒ กับโจทก์ แม้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๓๖ จะสันนิษฐานว่าจำเลยที่ ๒ เป็นบุตรก็ตาม แต่ข้อสันนิษฐานดังกล่าวมิได้เป็นข้อสันนิษฐานเด็ดขาด เมื่อไม่ปรากฏข้อเท็จจริงใดที่ยืนยันว่าโจทก์เป็นบิดาของจำเลยที่ ๒ หรือจำเลยทั้งสองโต้แย้งว่าโจทก์เป็นบิดาของจำเลยที่ ๒ สิทธิของโจทก์จึงยังมิได้ถูกโต้แย้ง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา ๕๕ ปัญหาเรื่องอำนาจฟ้องเป็นปัญหาเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน ศาลจึงหยิบยกขึ้นวินิจฉัยได้แม้ไม่มีคู่ความฝ่ายใดยกขึ้นเป็นข้อโต้แย้ง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา ๑๔๒ (๕) โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง

พิพากษายกฟ้อง ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ./

นายสุภาพ คิดอ่าน - ย่อ

นายไพโรจน์ แบนมาก - ตรวจ